

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กอนุบาลปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ มีรายละเอียดการดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการวิจัย
5. เก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ เด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนบ้านวัดหลวง ตำบลวัดหลวง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ
2. แบบประเมินพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพสังคมของเด็กอนุบาลปีที่ 1
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของเด็กอนุบาลปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การสร้างแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยโรงเรียนบ้านวัดหลวง แผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาล ปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555

1.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

1.3 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ โดยใช้เนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ตามหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนวัดหลวง กำหนดไว้ คือหน่วยหนูน้อยคนเก่ง หน่วยหนูรักคุณครู หน่วยร่างกายของหนู หน่วยฟันของหนู และหน่วยหนูน้อยนับเลข หน่วยละ 3 แผน แผนละประมาณ 30 นาที ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกกิจกรรมที่สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ เพื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมสอดคล้องกับการพัฒนาพฤติกรรมใน 3 ด้าน ได้แก่ การพูดที่ดีกับผู้อื่น การแสดงท่าทางเป็นมิตร การมีส่วนร่วมกับเพื่อน ซึ่งสื่อถึงการส่งเสริมสัมพันธภาพทางสังคม เหมาะสมกับเด็ก อายุ 4-5 ปี มีลำดับขั้นตอนของแผน ดังนี้

1.3.1 กำหนดคอนเทนต์ที่ต้องเรียน คือ การส่งเสริมพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย สามารถจัดกิจกรรมได้หลายวิธี วิธีหนึ่งที่สามารถจัดให้เด็กได้ คือ การจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ โดยเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้และรู้จักการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การวาดภาพ การปั้น การพิมพ์ภาพ การฉีกตัดปะ การเล่นสีน้ำ ฯลฯ หมุนเวียนเปลี่ยนกันไปในแต่ละวัน เปิดโอกาสให้เด็กได้คิดและรู้จักการวางแผนอันนำไปสู่เป้าหมายของกลุ่มตามที่ได้ตกลงกันไว้ ได้แก่ รู้จักการพูดดีกับผู้อื่น การแสดงท่าทางเป็นมิตร รู้จักการมีส่วนร่วมกับเพื่อน ทั้งนี้ครูมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็กในการสร้างบรรยากาศ

1.3.2 กำหนดจุดประสงค์ของการสอน เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กอนุบาลปีที่ 1 ในด้านรู้จักการพูดดีกับผู้อื่น การแสดงท่าทางเป็นมิตร รู้จักการมีส่วนร่วมกับเพื่อน

1.3.3 กำหนดรูปแบบการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือคือ การจัดกิจกรรมใช้ระยะเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน ได้แก่ วันอังคาร วันพุธ และวันพฤหัสบดี เวลา 09.30 – 10.00 น. ดังตารางการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ

ตารางที่ 5 ลักษณะการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ

ลำดับที่/หน่วย	ทดลองครั้งที่ / วัน	กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์
1 หนูน้อยคนเก่ง	1 วันอังคาร 2 วันพุธ 3 วันพฤหัสบดี	ปั้นเส้นเป็นภาพ กลิ้งสีเติมสวย รวมมือรวมใจ
2 หนูน้อยคนเก่ง	1 วันอังคาร 2 วันพุธ 3 วันพฤหัสบดี	ช่วยตัดช่วยติด เส้นสายลายสวย เส้นสีสร้างสรรค์
ลำดับที่/หน่วย	ทดลองครั้งที่ / วัน	กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์
3 ร่างกายของหนู	1 วันอังคาร 2 วันพุธ 3 วันพฤหัสบดี	ภาพสวยด้วยมือหนู บล็อกไม้กลายร่าง ฝูงปลาร่าเริง
4 ฟันของหนู	1 วันอังคาร 2 วันพุธ 3 วันพฤหัสบดี	แป้งโดโซว์รูป เป่าสีมีภาพ ขีดเส้นเป็นรูป
5 หนูน้อยนับเลข	1 วันอังคาร 2 วันพุธ 3 วันพฤหัสบดี	จานกระดาษแปลงร่าง ใบไม้กลายร่าง ฟูกโป่งจมน้ำ

หมายเหตุ

การจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือนี้ เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้และรู้จักการทำงานแบบร่วมมือด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย เช่นการวาดภาพ การปั้น การพิมพ์ภาพ การฉีก ตัดปะ การเล่นสีน้ำ ประดิษฐ์เศษวัสดุ ฯลฯ โดยจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือวันละ 1 กิจกรรม หนูน้อยเวียนเปลี่ยนกันไปในแต่ละวัน เปิดโอกาสให้เด็กคิดและรู้จักการวางแผนอันนำไปสู่เป้าหมายของกลุ่มตามที่ได้ตกลงกันไว้ ภายใต้เงื่อนไขการทำงานในกลุ่มแบบร่วมมือ ได้แก่ รู้จักการพูดคุยกับผู้อื่น การแสดงท่าทาง เป็นมิตร รู้จักการมีส่วนร่วมกับเพื่อน ทั้งนี้ครูมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็กในการสร้างบรรยากาศสภาพแวดล้อม จัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมสำหรับเด็ก เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพสังคม

1.3.4 ขั้นตอนการทำกิจกรรมกำหนดขั้นตอนการดำเนินการจัดกิจกรรมศิลปะ
สร้างสรรค์แบบร่วมมือ ดังนี้

ขั้นเตรียม : ครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกัน และจัดเด็กเป็นกลุ่มย่อย ๆ ละคร
ชาย - หญิง ละครความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 4 คน ครูแนะนำระเบียบของกลุ่ม
บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกกลุ่ม แจกวัสดุประสงค์ของบทเรียน หรือการทำกิจกรรมร่วมกัน

ขั้นสอน : ครูนำเข้าสู่บทเรียน ซึ่งเจตนาให้เข้าใจวัตถุประสงค์ในการทำงานร่วม
ผลิตผลงานศิลปะสร้างสรรค์ ร่วมกันเพียง 1 ชิ้น ในเวลาและกิจกรรมที่กำหนด แนะนำเนื้อหาและ
แหล่งข้อมูล มอบหมายงานให้ เด็กแต่ละกลุ่ม และอธิบายขั้นตอนการทำงาน

ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม : เด็กเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย โดยที่กำหนดให้แต่ละคนมี
บทบาทหน้าที่ ตามที่ได้รับมอบหมาย ภายใต้บรรยากาศของ การพูดที่ดีกับผู้อื่น การแสดงท่าทาง
เป็นมิตร การมีส่วนร่วมกับเพื่อน ความช่วยเหลือและส่งเสริมกัน สร้างความรู้สึกพึ่งพากันในกลุ่ม
ให้ทุกคนต้องเรียนรู้เหมือนกัน บทบาทของสมาชิกในการทำงานกลุ่ม การประเมินผลงานจะเป็น
ระบบกลุ่ม โดยเปิด โอกาสให้เด็กได้ฝึกประสาทสัมผัส ได้คิดจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ การใช้
กล้ามเนื้อเล็กและเรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น วางแผน และลงมือปฏิบัติ การนำเสนอผลงานความ
ภาคภูมิใจสมาชิกของกลุ่มต้องรับผิดชอบผลงานของกลุ่ม

ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ : เป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของ
ผู้เรียนตรวจสอบผลงานรายบุคคลและผลงานกลุ่ม โดยการสังเกตพฤติกรรมจากครูผู้สอนและครู
พี่เลี้ยง

ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม : เด็กแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานที่ละกลุ่ม
โดยครูกระตุ้นด้วยการ ใช้คำถามเกี่ยวกับกระบวนการทำงานว่ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้นบ้างและช่วย
แก้ปัญหาอย่างไร การที่ได้ทำงานร่วมกันมีผลคืออะไรเพื่อนำไปสู่การสรุปผลการจัดกิจกรรมที่ได้
ปฏิบัติในแต่ละครั้ง ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่ม
วิเคราะห์ว่าอะไรคือจุดเด่นหรือจุดด้อยของงานเพื่อจะได้แก้ไขปรับปรุง

บทบาทครู

1. ศึกษาแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ

2. อธิบายข้อตกลงเบื้องต้น สร้างความเข้าใจและอธิบายขั้นตอนในการปฏิบัติ

กิจกรรมในแต่ละครั้งกับเด็กให้เข้าใจชัดเจนเกี่ยวกับขั้นตอนในการปฏิบัติแนะนำสื่อและวัสดุ

อุปกรณ์ที่เตรียมไว้

3. ครูสร้างสถานการณ์ปัญหาจากสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่เตรียมไว้ เพื่อกระตุ้นให้เด็กร่วมกันวางแผนและปฏิบัติกิจกรรมแบบร่วมมือ

4. เปิดโอกาสให้เด็กทำกิจกรรมอย่างอิสระ ตามความคิดและจินตนาการของเด็กภายในกลุ่ม

5. สังเกตและเชิญชวนให้เด็กทุกคนได้ร่วมกิจกรรม กระตุ้นและให้แรงเสริมขณะที่เด็กทำงานและใช้คำถาม พูดคุยเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมในด้านการพูดที่ดีกับผู้อื่น การแสดงท่าทางเป็นมิตรการมีส่วนร่วมกับเพื่อน การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนนั้นครูจะสังเกตพฤติกรรม ที่ละอย่างจนครบทั้ง 3 อย่างในแต่ละกิจกรรม

1.3.5 สภาพแวดล้อม สื่ออุปกรณ์การเรียนรู้ให้เหมาะสมเพื่อเป็นการกระตุ้นให้เด็กเกิดพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพสังคม

1.3.6 การประเมินผล

1) วิธีวัดผล

2) วิธีประเมินผล

1.3.7 ความคิดเห็นของผู้บริหาร

1.3.8 บันทึกผลหลังการเรียนรู้

1.4 นำแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจพิจารณาเพื่อหาความสอดคล้องของจุดประสงค์ เนื้อหาสาระ การดำเนินกิจกรรม สื่อการเรียนและการประเมินผล แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ หลังจากนั้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรม ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ประกอบด้วย

1.4.1 นางสาวนิยกร ศรีมังคละ ศษ.ม. (สาขาบริหารการศึกษา) ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ รับผิดชอบงานการศึกษาปฐมวัย สพป.หนองคาย เขต 2 เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรปฐมวัย

1.4.2 นายศุ์ จงรักษ์ ศษ.ม. (สาขาการวัดประเมินผลการศึกษา) ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สพป.หนองคาย เขต 2 เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล การหาคุณภาพเครื่องมือ การวิเคราะห์ข้อมูล

1.4.3 นายอนุชิต บัวพุ่ม ศษ.ม. (สาขาสังคมศึกษา) ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สพป.หนองคาย เขต 2 เชี่ยวชาญด้านการวัดประเมินผลด้านพฤติกรรมทางสังคม

1.4.4 นางนภาพร พรหมจันทร์ ค.ม. (สาขาการศึกษาปฐมวัย) ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนรสถินคัคณางค์ สพป.หนองคายเขต 2 เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ระดับปฐมวัย

1.4.5 ศศ.วารภรณ์ อินทรชัยศรี กศ.ม. (สาขาแนะแนวการศึกษา) อาจารย์ประจำ คณะครุศาสตร์ สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนระดับปฐมวัย

1.5 นำแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านเพื่อพิจารณาตรวจสอบระดับความเหมาะสมและสอดคล้องขององค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ และโดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีคิดของลิเคอร์ท์ (Likert) ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 72-73,103)

คะแนน	ระดับความเหมาะสม
5	เหมาะสมมากที่สุด
4	เหมาะสมมาก
3	เหมาะสมปานกลาง
2	เหมาะสมน้อย
1	เหมาะสมน้อยที่สุด

นำผลคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย สรุปให้เป็นไปตามระดับความสอดคล้อง โดยยึดเกณฑ์การตัดสินที่ระดับ 3.51 ขึ้นไปจึงถือว่าใช้ได้

คะแนน	ระดับความสอดคล้อง
4.51-5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51-4.50	เหมาะสมมาก
2.51- 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51-2.50	เหมาะสมน้อย
1.00-1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

ซึ่งค่าเฉลี่ยที่หาได้คือค่า 4.27 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 แปลผลได้ว่าแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือที่สร้างขึ้นเหมาะสมมาก (ดังแสดงในผนวกหน้า 128-129)

1.6 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ ไปจัดประสบการณ์ให้กับเด็กกลุ่มเป้าหมายตามเนื้อหาที่กำหนด

2. แบบประเมินพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพสังคมของเด็กอนุบาลปีที่ 1

2.1 ศึกษา ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กอนุบาลปีที่ 1 ศึกษาหลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2546 และคู่มือการใช้หลักสูตรของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ในเรื่องเป้าหมายการจัดประสบการณ์ พฤติกรรม ความสามารถของเด็กปฐมวัย และพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ - จิตใจ สังคมและสติปัญญา แล้วนำมาสร้างเกณฑ์การประเมินให้ครอบคลุมพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม ได้แก่ การพูดที่ดีกับผู้อื่น การแสดงท่าทางเป็นมิตร การมีส่วนร่วมกับเพื่อน เพื่อเป็นแนวทาง

2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา มาสร้างแบบประเมินสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กอนุบาล ปีที่ 1 ให้ครอบคลุมถึงการพัฒนาพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1 ทั้ง 3 ด้าน อันได้แก่ การพูดที่ดีกับผู้อื่น การแสดงท่าทางเป็นมิตร การมีส่วนร่วมกับเพื่อน โดยสร้างมาตรฐานค่า โดยศึกษาจากวัฒนา บุญญฤทธิ์ (2553 : 67) ได้กล่าวถึงการประเมินด้วยแบบสังเกตชนิดมาตรฐานค่า (Rating Scale) เป็นเครื่องมือที่ใช้ประกอบการสังเกตพฤติกรรมตามรายการที่แสดงไว้เช่นเดียวกับแบบสังเกตแบบตรวจสอบรายการ แต่มีการตัดสินใจเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นระดับตามความสามารถที่แสดงออกจริง แบบสังเกตแบบนี้จะใช้ในการประเมินพฤติกรรมด้านความสามารถ ทักษะต่าง ๆ และการปฏิบัติงานและการประเมินคุณภาพผลงาน กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการพัฒนาพฤติกรรมสัมพันธภาพทางสังคมเป็นตัวเลขในแต่ละครั้งมาแปลงเป็นระดับพฤติกรรมสัมพันธภาพทางสังคม ให้ครอบคลุม ดังนี้

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการสังเกตสัมพันธภาพทางสังคมออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับคะแนน 2 บันทึกเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมด้วยตนเอง ระดับคะแนน 1 บันทึกเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมโดยคนอื่น

แนะนำ

ระดับคะแนน 0 บันทึกเมื่อเด็กไม่แสดงพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม

เกณฑ์การให้คะแนนระดับพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กอนุบาลปีที่ 1 ภาพรวม 3 ด้าน ดังนี้

10.01 - 15.00 คะแนน หมายถึง มาก

5.01 - 10.00 คะแนน หมายถึง ปานกลาง

0.00 - 5.00 คะแนน หมายถึง น้อย

เกณฑ์การให้คะแนนระดับพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กอนุบาลปีที่ 1 แยกรายด้าน ดังนี้

3.35 - 5.00	คะแนน หมายถึง มาก
1.68 - 3.34	คะแนน หมายถึง ปานกลาง
0.00 - 1.67	คะแนน หมายถึง น้อย

2.3 นำแบบประเมินพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กอนุบาลปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบเบื้องต้นและแก้ไขตามคำแนะนำ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมทำการตรวจสอบโดยอาศัยดุลยพินิจและความรอบรู้เฉพาะเรื่อง (Face validity) ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อความแสดงพฤติกรรมสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กอนุบาลปีที่ 1 และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการจะวัด (Construct Validity) และความเหมาะสมของแบบประเมิน โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีคิดของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 72-73,103)

นำผลความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ได้ไปวิเคราะห์ หาค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งหาได้เท่ากับ 4.29 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งถือว่าใช้ได้ (ดังแสดงในภาคผนวกหน้า 131)

2.4 นำแบบประเมินพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กอนุบาลปีที่ 1 ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ มาเลือกใช้ข้อที่เหมาะสมตรงกัน

2.5 นำแบบประเมินพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กอนุบาลปีที่ 1 ที่ไปทดลองใช้ (Try Out) กับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโคกอ่อนสามัคคี ซึ่งไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกต (RAI) ได้ค่าเท่ากับ 0.90 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้

2.6 จัดทำแบบประเมินพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กอนุบาลปีที่ 1 ฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

3. แบบวัดความพึงพอใจของเด็กอนุบาลปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ

3.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจและกำหนดรูปแบบ จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา มาสร้างแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ ให้ครอบคลุมถึง

พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมทั้ง 3 ด้าน อันได้แก่ การพูดที่ดีกับผู้อื่น การแสดงท่าทางเป็นมิตร การมีส่วนร่วมกับเพื่อน โดยสร้างมาตราประมาณค่า (Rating Scales) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนระดับความพึงพอใจเป็นสัญลักษณ์ ดังนี้

	ระดับความพึงพอใจมาก	ระดับคะแนน 3
	ระดับความพึงพอใจปานกลาง	ระดับคะแนน 2
	ระดับความพึงพอใจน้อย	ระดับคะแนน 1

วิธีการแปลความหมายแต่ละประเด็นของแบบสอบถามและมีการเสนอให้นักความคิดเห็นโดยค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และประเมินความหมายของคะแนนดังนี้

ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.33 – 3.00 แปลความหมายได้ว่า มาก

ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.67 – 2.32 แปลความหมายได้ว่า ปานกลาง

ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.66 แปลความหมายได้ว่า น้อย

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นรวมทั้งหมดจำนวน 15 ข้อ ต้องการใช้จริง 10 ข้อ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม พิจารณาความเหมาะสมของข้อความ และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาว่าสอดคล้องระหว่างประเด็นที่ต้องการจะวัดกับข้อคำถามที่สร้างขึ้น นำผลความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ได้ไปวิเคราะห์ หากค่าดัชนีความสอดคล้องดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ โดยแปลงระดับความสอดคล้องเป็นคะแนน โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีคิดของลิเคอร์ท์ (Likert) ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับเช่นเดียวกันกับการหาคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ ซึ่งได้เท่ากับ 4.36 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 (ดังแสดงในภาคผนวกหน้า 132) ซึ่งถือว่าใช้ได้

3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และเพิ่มเติมในส่วนที่บกพร่องให้สมบูรณ์ ได้แก่การใช้คำพูดที่เด็กและครูสื่อสารกันให้เข้าใจง่ายขึ้น

3.6 นำแบบประเมินความพึงพอใจที่ผ่านการแก้ไขแล้ว พิมพ์เป็นฉบับจริงเพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับเด็กอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนบ้านวัดหลวงที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย หลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (One Group Pretest - Posttest Design) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวทำการทดลองและเก็บข้อมูลจากสถานการณ์จริง ขณะทำการทดลองเพื่อความเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการทดลองครั้งนี้ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 6 แบบแผนการทดลอง

ก่อนการทดลอง	ช่วงเวลาดทดลอง	หลังการทดลอง
T_1	X	T_2

เมื่อ T_1 คือ การสังเกตก่อนการทดลอง
 X คือ การดำเนินกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ
 สัปดาห์ที่ 1 ถึง สัปดาห์ที่ 5
 T_2 คือ การสังเกตหลังการทดลอง

2. การดำเนินการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ๓ วัน วันละ ประมาณ 30 นาที รวม 15 ครั้ง โดยมีขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

2.1 การฝึกผู้ช่วยผู้วิจัย ซึ่งหมายถึงครูพี่เลี้ยงซึ่งมีประสบการณ์ในการสอนเด็กปฐมวัยมาแล้ว 3 ปี ดำเนินการดังนี้

2.1.1 ให้ศึกษาและทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายของการสังเกต

2.1.2 ให้ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมและแบบสังเกตพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมให้ตรงกันเพื่อสามารถบันทึกให้เข้าใจตรงกัน

2.1.3 ฝึกการสังเกตและบันทึกแบบสังเกตเด็กที่ไม่ใช่นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

2.1.4 ฝึกการสังเกตจริงในช่วงที่ผู้วิจัยทดลองใช้โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยร่วมกันสังเกต จำนวน 2 คนสังเกตและบันทึกพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมจากการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือกับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1 จำนวน 20 คน และหาค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกต โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องของผู้สังเกต (ไพศาล วรคำ, 2552 : 257)

2.1.5 การบันทึกการสังเกตพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมถ้าในช่วงเวลาที่ทำการสังเกตและช่องระดับพฤติกรรม ตรงกับพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมข้อใดให้ทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องนั้น

2.1.6 การบันทึกการสังเกตพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมถ้าในช่วงเวลาที่ทำ การสังเกตและช่องระดับพฤติกรรม ตรงกับพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมข้อใดให้ทำ เครื่องหมาย (/) ลงในช่องนั้น

2.1.7 การบันทึกการสังเกตพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม ถ้าในช่วงเวลาที่ทำ กิจกรรมทางสังคมเป็น 2,1 และ 0 ถ้าเกิดพฤติกรรม ช้ำ ให้ใส่เครื่องหมาย (/) ลงในช่องเดิม ตามจำนวนครั้งที่เกิดพฤติกรรม โดยทำการบันทึก ดังนี้

ช่องระดับคะแนน 2 บันทึกเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมด้วยตัวเอง
ช่องระดับคะแนน 1 บันทึกเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมโดยคนอื่น
แนะนำ

ช่องระดับคะแนน 0 บันทึกเมื่อเด็กไม่แสดงพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม

2.1.8 การให้คะแนน ในช่วงเวลาที่สังเกตเด็ก เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมด้าน สัมพันธภาพทางสังคมตรงกับข้อใด และช่องระดับคะแนนใดให้ทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องนั้น ถ้าเด็กแสดงพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมซ้ำในข้อและระดับคะแนนเดิมให้ทำเครื่องหมาย (/) ซ้ำลงในช่องนั้นตามจำนวนครั้งที่ซ้ำ ถ้าพบเครื่องหมาย (/) ในช่องระดับใดก็ให้คะแนน เท่ากับช่องระดับคะแนนใดให้นำคะแนนที่ซ้ำคูณกับช่องระดับคะแนนในช่องนั้น เช่น ในช่อง ระดับคะแนน 2 แสดงพฤติกรรมซ้ำ 3 ครั้ง รวมคะแนนเท่ากับ 6 เป็นต้น

2.2 สร้างความคุ้นเคยกับเด็กกลุ่มเป้าหมาย

2.3 สภาพแวดล้อมในสถานที่ที่ทำการทดลองให้เหมาะสม

2.4 จัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน (Base line Data) โดยสังเกตพฤติกรรมทางสัมพันธภาพทาง สังคมขณะที่จัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบปกติ วันละ 30 นาที จำนวน 1 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย รวมจำนวน 2 คน บันทึกผลการสังเกต โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถามฉบับเดียวกันเก็บ ไว้เปรียบเทียบผลก่อนการทดลอง (Pre-test) กับหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ

2.5 ดำเนินการวิจัยในสัปดาห์ที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ และสังเกตพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม โดยให้เด็กเข้ากลุ่มเป็นคู่ก่อนในวันแรก ๆ สัปดาห์ที่ 1 - 5 จัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ เข้ากลุ่มแบบใหญ่ขึ้น คือสมาชิกกลุ่ม เป็น กลุ่มละ 4 - 5 คน เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ๆ 3 วัน วันละประมาณ 30 นาที คือวันอังคาร, วันพุธ และ วันพฤหัสบดี และมีการบันทึกข้อมูลการสังเกตพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมโดยการ จัด กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือโดยผู้ช่วยวิจัยจำนวน 1 คน รวมผู้ประเมิน เป็น 2 คน ทำการ ประเมินพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยใช้กล้องถ่ายทำวิดีโอ ประกอบเพื่อนำ

ข้อมูลที่ได้มาเป็นข้อมูลด้านการพัฒนาพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมหลังสิ้นสุดการจัด
ศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ (Post – test)

2.6 เมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้วผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการบันทึกแบบสังเกตพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม
เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้อุปกรณ์ช่วยบันทึกพฤติกรรมของเด็ก
คือ กล้องวิดีโอ เพื่อบันทึกภาพพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กกลุ่มเป้าหมาย จำนวน
20 คน โดยแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มๆ ละ 4-5 คน จากนั้นใช้แบบสังเกตพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทาง
สังคม ซึ่งมีหลักการดำเนินงานดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการบันทึกแบบสังเกตพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้ผู้สังเกตจำนวน 2 คน คือผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัยคือครูที่เลี้ยงที่เลือกจากเป็นผู้
มีประสบการณ์การสอนเด็กมาแล้ว 3 ปี เก็บข้อมูลพื้นฐาน ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพ
ทางสังคมจากกลุ่มเป้าหมาย โดยแบบบันทึกพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพสังคมการจัดกิจกรรม
ศิลปะสร้างสรรค์ปกติ (ก่อนการทดลอง) เป็นเวลา 1 สัปดาห์

2. ทำการบันทึกแบบพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมการจัดกิจกรรมศิลปะ
สร้างสรรค์เป็นกลุ่ม (ระหว่างการทดลอง) เป็นเวลา 5 สัปดาห์ การจัดกิจกรรมแบ่งเด็กเป็นกลุ่มย่อย
กลุ่มละ 4-5 คน สังเกตและบันทึกพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมที่แต่ละกลุ่มๆ ในเวลา 30
นาที โดยทำการสังเกตการจัดกิจกรรมในแต่ละสัปดาห์จะใช้วันละกิจกรรมโดยผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย
พร้อมผู้สังเกตจำนวน 2 คนทำการสังเกตเด็กเป็นกลุ่มพร้อมกันทั้งกลุ่ม และสังเกตเด็กเป็นรายบุคคล
พร้อมกันในช่วงเวลาเดียวกัน เมื่อสิ้นสุดในแต่ละสัปดาห์ นำข้อมูลแต่ละกิจกรรมมาวิเคราะห์ทาง
สถิติเปรียบเทียบกับข้อมูลพื้นฐานทุกด้าน เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสัมพันธภาพทาง
สังคมของเด็กอนุบาลปีที่ 1 หลังจากจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ เป็นช่วงระยะเวลา 1
สัปดาห์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการบันทึกแบบสอบถามความพึงพอใจของเด็กอนุบาลปีที่ 1
ต่อการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือจำนวน 5 สัปดาห์ เมื่อเด็ก ๆ ปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละ
วัน นำเสนอผลงานครบทุกกลุ่ม ครูเสริมแรงยกย่องกลุ่มที่มีผลงานด้านการร่วมมือที่ดี นักเรียน
คนที่มีพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน ครูสอบถามความพึงพอใจในชิ้นงานและการจัด
กิจกรรม ครูเป็นผู้สัมภาษณ์เด็กเป็นรายบุคคล แล้วให้เด็กกาเครื่องหมาย ✓ ทับรูป 😊 หรือ

☹ หรือ ☹ ที่ตนเองพึงพอใจ เพียงข้อละรูปเดียว และเพื่อกระตุ้นให้เด็กกล้าแสดงความคิดเห็น ครูจดคำพูดลงในแบบ
วัดความพึงพอใจของเด็กแต่ละคน ตามความพอใจในชิ้นงาน และการปฏิบัติกิจกรรม
เพื่อเก็บข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอนคือตอนที่ 1 การวิเคราะห์จาก
การบันทึกแบบสังเกตพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม ในช่วงก่อนการทดลอง โดยผู้วิจัยและ
ผู้ช่วยวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน (Base line data) เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทาง
สังคมจากกลุ่มเป้าหมาย โดยแบบบันทึกพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพสังคมการจัดกิจกรรมศิลปะ
สร้างสรรค์ปกติ (ก่อนการทดลอง) เป็นเวลา 1 สัปดาห์ และวิเคราะห์พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพ
ทางสังคมการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ (ระหว่างการทดลอง) เป็นเวลา 5 สัปดาห์
โดยใช้แบบสังเกตชนิดเดียวกับการเก็บข้อมูลพื้นฐาน นำมาแปลงเป็นระดับคะแนน หากค่าคะแนน
เฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การแปลงระดับพฤติกรรมสัมพันธภาพทางสังคมเป็นคะแนน โดยยึดตามคู่มือการบันทึก
การสังเกตที่ผู้วิจัย ได้ออกแบบเครื่องมือวัดพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมที่ได้ผ่านการหา
คุณภาพมาแล้ว โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบประเมินการพฤติกรรมสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กอนุบาลปีที่ 1 เป็นการบันทึก
ทั้งในรูปของความถี่ (จำนวนครั้ง) และระดับคุณภาพของพฤติกรรมวัดเป็น 3 ระดับคะแนน คือ 2, 1
และ 0

2. ประเมินขั้นดำเนินการกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย 1 คน
รวมผู้ประเมิน 2 คน ทำการประเมินในวันสุดท้ายของสัปดาห์ ได้แก่ วันศุกร์เมื่อประเมินและบันทึก
เสร็จแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติหลังเสร็จสิ้นการทดลอง

เกณฑ์การให้คะแนน

โดยสร้างมาตรฐานประมาณค่ากำหนดตัวเลข (Rating Scales) จากแนวทางของวัฒนา
บุญญฤทธิ์ (2553 : 67) ได้กล่าวถึงการประเมินด้วยแบบสังเกตชนิดมาตรฐานค่า เป็นเครื่องมือ
ที่ใช้ประกอบการสังเกตพฤติกรรมตามรายการที่แสดงไว้ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการพัฒนา
พฤติกรรมสัมพันธภาพทางสังคมเป็นตัวเลขในแต่ละครั้งมาแปลงเป็นระดับพฤติกรรมสัมพันธภาพ
ทางสังคม ให้ครอบคลุม ดังนี้

- เกณฑ์การให้คะแนนการสังเกตพฤติกรรมสัมพันธ์ภาพทางสังคมแบ่งออกเป็น 3 ระดับ

คือ

ระดับคะแนน 2 บันทึกเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมสัมพันธ์ภาพทางสังคมด้วยตนเอง

ระดับคะแนน 1 บันทึกเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมสัมพันธ์ภาพทางสังคมโดยคนอื่นแนะนำ

ระดับคะแนน 0 บันทึกเมื่อเด็กไม่แสดงพฤติกรรมสัมพันธ์ภาพทางสังคม

หมายเหตุ ถ้าพบเครื่องหมาย / ในช่องระดับคะแนนใดก็ให้คะแนนเท่ากับช่องระดับคะแนนนั้น และถ้าพบเครื่องหมาย / ในชื่อและช่องระดับคะแนนใดให้นำจำนวนที่ซ้ำคู่กับช่องระดับคะแนนในช่องนั้น เช่น ในช่วงระดับคะแนนมากให้ 2 คะแนนซ้ำ 2 ครั้ง รวมคะแนนเท่ากับ 4 คะแนน เป็นต้น

- เกณฑ์การให้คะแนนระดับสัมพันธ์ภาพทางสังคมของเด็กก่อนุบาลปีที่ 1 ภาพรวมแปลงมาจากความถี่ของระดับพฤติกรรมด้านสัมพันธ์ภาพ คะแนนรวมเฉลี่ยเป็นระดับคุณภาพดังนี้

10.01 - 15.00 คะแนน หมายถึง มาก

5.01 - 10.00 คะแนน หมายถึง ปานกลาง

0.00 - 5.00 คะแนน หมายถึง น้อย

- เกณฑ์การให้คะแนนระดับสัมพันธ์ภาพทางสังคมของเด็กก่อนุบาลปีที่ 1 แยกรายด้านแปลงมาจากความถี่ของระดับพฤติกรรมด้านสัมพันธ์ภาพแต่ละด้าน คะแนนรวมเฉลี่ยเป็นระดับคุณภาพดังนี้

3.35 - 5.00 คะแนน หมายถึง มาก

1.68 - 3.34 คะแนน หมายถึง ปานกลาง

0.00 - 1.67 คะแนน หมายถึง น้อย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ผลการสอบถามความพึงพอใจของเด็กก่อนุบาลปีที่ 1 ต่อการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือจำนวน 5 สัปดาห์แล้วนำมาหาค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตรหาค่าเฉลี่ย (ไพศาล วรคำ. 2552 : 311) มีสูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม
ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตรหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ไพศาล วรคำ. 2552 :313) มีสูตรดังนี้

$$S = \sqrt{\frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
Σ	แทน	ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการจัดกิจกรรม ศิลปะสร้างสรรค์แบบร่วมมือ ของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1 ใช้การทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched – Pairs Signed – Ranks Test (บุญชม ศรีสะอาด. 2550 : 145)

3. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

3.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบหาค่าคุณภาพของแบบสังเกตพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคม โดยการหาค่าเฉลี่ยจากผู้เชี่ยวชาญที่ทำการตรวจสอบโดยอาศัยดุลยพินิจและความรอบรู้เฉพาะเรื่อง (Face validity) ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อความแสดงพฤติกรรมสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กอนุบาลปีที่ 1 และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการจะวัด (Construct Validity) ตรวจสอบเพื่อความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของแบบประเมิน (ไพศาล วรคำ. 2552 : 311)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสังเกตพฤติกรรมด้านสัมพันธภาพทางสังคมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญและผู้ประเมิน

3.2 คำนีความสอดคล้องของผู้ประเมิน : RAI มีสูตรการคำนวณดังนี้ (ไพศาล วรรคำ.
 2552 : 284 - 285)

$$RAI = 1 - \frac{\sum_{k=1}^K \sum_{N=1}^N |R_{1kn} - R_{2kn}|}{KN(I-1)}$$

เมื่อ RAI แทน คำนีความสอดคล้องของผู้ประเมิน
 R_{1kn} แทน ผลการประเมินของผู้ประเมินคนที่ 1
 R_{2kn} แทน ผลการประเมินของผู้ประเมินคนที่ 2
 N แทน เป็นจำนวนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด
 K แทน จำนวนพฤติกรรมทางสัมพันธภาพทั้งหมด
 I แทน จำนวนคะแนน 0, 1, 2 (Scoring rubrics)

3.3 สถิติใช้ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ

การหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้แบบ
 ประเมินที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีคิดของลิเคอร์ท (Likert)
 ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับเช่นเดียวกันกับการหาคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบ
 ร่วมมือ โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยคำนีความเห็นสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์
 ของผู้เชี่ยวชาญ
 ΣX แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด